

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w Prudniku II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Tomasz Ebel
Protokolant:	St. sekr. sądowy Ewa Mróz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej -----

po rozpoznaniu w dniu 27 czerwca 2017 r., 17 sierpnia 2017 r., 19 września 2017 r.

sprawy

J. P.

s. M. i K. z domu P.

ur. (...) w P.

oskarżonego o to, że:

1. W dniu 08 marca 2017r w G. wbrew przepisom ustawy posiadał przy sobie i w miejscu zamieszkania substancje psychotropowe w postaci 5,86 grama amfetaminy, środki odurzające w postaci 0,13 grama suszu ziela konopi innych niż włókniste, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Prudniku z dnia 19 czerwca 2012r sygn. akt II K 118/12 za podobne przestępstwo umyślne

tj. o przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii,

w zw. z art 64 § 1 kk

2. W okresie od dnia 24 stycznia 2017r do dnia 24 lutego 2017r w G. działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wyłamaniu drzwi wejściowych nieczynnego Baru dostał się do jego wnętrza, gdzie po dokonanej penetracji zabrał w celu przywłaszczenia rower turystyczny „gazella”, dwa dystrybutory do piwa, automat do mycia kufli, wzmacniacz i głośniki, talerz i dekodery satelitarne, dwie wyciągarki elektryczne, klucze, skrzynki i inne przedmioty o wartości łącznej 5800 zł działając na szkodę K. K. (2), przy czym zarzucanego przestępstwa dopuścił się w okresie 5 lat od odbycia co najmniej 1 roku kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

tj. o przestępstwo z art. 279 §1 kk w zw. z art 64 §2 kk przy zast. art 12 kk

I. uznaje oskarżonego J. P. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie 1 części wstępnej wyroku, tj. przestępstwa z art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art 64 § 1

kk i za to na podstawie art. 62 ust. 1 cyt. Ustawy przy zast. art. 37a kk wymierza mu karę 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

II. uznaje oskarżonego J. P. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie 2 części wstępnej wyroku, z tym że w opisie czynu zwrot „przy czym zarzucanego przestępstwa dopuścił się w okresie 5 lat od odbycia co najmniej 1 roku kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne” zastępuje zwrotem „ustalając, iż oskarżony przestępstwa tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Prudniku z dnia 22 sierpnia 2007 r. sygn. akt IIK 161/07 za umyślne przestępstwo podobne”, tj. przestępstwa z art. 279 §1 kk w zw. z art 64 §1 kk w zw. z art.12 kk i za to na podstawie art.279 § 1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego J. P. obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem w części poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego K. K. (2) kwoty 1.500 (jeden tysiąc pięćset) złotych;

IV. na podstawie art. 70 ust. 2 Ustawy z dn. 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 44 § 2 kk orzeka przepadek przez zniszczenie na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych opisanych w wykazach dowodów rzeczowych nr I/141/17/N - k. 64 oraz nr I/21/17/P - k. 48;

V. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. P. z Kancelarii Adwokackiej w P. kwotę 723,24 złotych tytułem kosztów nieopłaconej obrony z urzędu;

VI. na podstawie art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust. 1 ustawy z 23 czerwca 1973 r o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego z obowiązku zapłaty kosztów sądowych, w tym opłaty, obciążając nimi Skarb Państwa w całości.

Sygn. akt II K 233/17

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. K. (2) jest właścicielem nieruchomości przy ul.(...) w G.. W budynku tym, na parterze znajduje się nieczynny lokal – pub, na piętrze zaś mieszkanie. K. K. (2) na stałe zamieszkuje w (...). W/w nieruchomości doglądała jego znajoma T. W. (1). 24 lutego 2017 r. w godzinach popołudniowych T. W. (1) wraz z synem P. W. (1) udali się do budynku K. K. (2). Po wejściu do budynku zauważyli ślady penetracji w barze, jak i w mieszkaniu oraz wyważone drzwi od strony zaplecza. T. W. (1) poprzednim razem w budynku była około miesiąca wcześniej i budynek nie nosił śladów płądrowania. T. W. (1) zgłosiła niezwłocznie włamanie na policję i podała wykaz rzeczy, które według niej na pewno zostały skradzione (rower turystyczny, dwa dystrybutory do piwa, automat do mycia kufli, wzmacniacz i głośniki, talerz i dekodery satelitarny, dwie wyciągarki elektryczne, klucze, skrzynka narzędziowa, baterie wannowe i umywalkowa). T. W. (1) o kradzieży z włamaniem zawiadomiła K. K. (2), który wartość skradzionego wyposażenia wycenił telefonicznie na kwotę nie mniejszą niż 5800 zł.

Po kilku dniach od ujawnienia kradzieży P. W. (1) udał się do znanego mu z widzenia oskarżonego J. P., ponieważ słyszał pogłoski, że to on mógł włamać się do budynku K. K. (2). Podczas rozmowy oskarżony przyznał mu się, że powyższej kradzieży dokonał, aczkolwiek nie sam.

8 marca 2017 r. w G. funkcjonariusze tamtejszego Komisariatu Policji ujawnili przy oskarżonym amfetaminę. W związku z powyższym udano się do jego miejsca zamieszkania, gdzie po przeszukaniu znaleziono u niego marihuanę oraz przedmioty pochodzące z kradzieży na szkodę K. K. (2) (skrzynkę narzędziową oraz trzy baterie). Okazało się nadto, że oskarżony jest poszukiwany do odbycia kary. T. W. (1) oraz K. K. (2) rozpoznali później okazane im przedmioty, jako stanowiące własność pokrzywdzonego, który pokwitował ich odbiór.

dowód: notatka urzędowa – k.1,

protokół oględzin miejsca – k.8-10,
dokumentacja fotograficzna – k.11-24,
protokół przeszukania – k.50-52,
dokumentacja fotograficzna – k.53,54,58-24,188,
dowody rzeczowe – k. 68, Lp. 3 i 5 wykazu,
protokół oględzin rzeczy – k.70,
zeznania świadka T. W. – k.177,
zeznania świadka K. K. – k.100,
pokwitowanie odbioru – k.101,
zeznania świadka P. W. – k.177,

Oskarżony w toku postępowania przygotowawczego oraz na rozprawie nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu z art.279 §1 kk czynu i odmówił składania wyjaśnień.

Oskarżony J. P. jest kawalerem, ojcem jednego dziecka w wieku 13 lat. Posiada wykształcenie podstawowe, nie ma wyuczonego zawodu. Nie posiada majątku większej wartości. Oskarżony był uprzednio wielokrotnie karany za przestępstwa przeciwko mieniu oraz za przestępstwa z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, za które odbywał kary pozbawienia wolności powyżej 6 miesięcy. Aktualnie odbywa karę pozbawienia wolności.

dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k.176,

dane osobopoznawcze – k.82a,

dane o karalności – k.84-86,

odpisy wyroków – k.87-88,89-90,91-92,93,189.

Sąd zważył co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego wina i sprawstwo oskarżonego w zakresie przypisanego mu w pkt.II wyroku czynu nie budzą wątpliwości.

Ustalając w tym zakresie stan faktyczny Sąd oparł się na zeznaniach świadków T. i P. W. (1) oraz pokrzywdzonego, a nadto protokołach z czynności procesowych wykonanych w miejscu zamieszkania oskarżonego. Na podstawie tych dowodów, Sąd przypisał oskarżonemu sprawstwo kradzieży z włamaniem na szkodę K. K. (2).

Oceniając zeznania w/w świadków Sąd nie ustalił żadnych okoliczności mogących wskazywać na ich tendencyjność czy interesowność. T. i P. W. (1) oskarżonego znali jedynie z widzenia, a K. K. (2) na stałe przebywa poza granicami kraju. Sam też oskarżony nie wskazał na okoliczności powodujące, aby tymże świadkom odmówić waloru wiarygodności. Ich zeznania pozostają przy tym spójne oraz wzajemnie się uzupełniają. Z zeznań T. W. (1) oraz K. K. (2) niezbicie zatem wynika, że u oskarżonego podczas przeszukania jego pomieszczeń znaleziono przedmioty pokrzywdzonego, które tenże przechowywał wcześniej w swoim budynku. Metalowa skrzynka narzędziowa oraz trzy baterie zostały przez tychże świadków bez wątpliwości rozpoznane, przy czym T. W. (1) wskazała na okoliczności i cechy tych przedmiotów, po których je rozpoznała. Z kolei P. W. (1) zeznał, że oskarżony przyznał mu się, że włamał się do K. K. (2), jednak nie uczynił tego sam.

Oskarżony bezpośrednio po przeszukaniu, zatrzymaniu i przedstawieniu mu zarzutów, nie przyznał się do kradzieży z włamaniem odmawiając składania wyjaśnień. Nie miał zastrzeżeń do czynności przeszukania, nie wnosił o jego zatwierdzenie. W dalszym toku postępowania oskarżony zawnioskował świadków mających zeznać, że ujawnione u niego przedmioty stanowiły jego własność (metalowa skrzynka narzędziowa od ponad roku oraz baterie, które dostał od wujka A. P. trudniącego się zbieraniem złomu).

Przesłuchani na rozprawie świadkowie I. J., A. P. oraz B. G. nie potrafili kategorycznie stwierdzić czy ujawnione u J. P. podczas przeszukania – skrzynka narzędziowa oraz baterie stanowiły jego własność. I. J. zeznała zatem, że widziała u oskarżonego podobną skrzynkę narzędziową do okazanej jej na rozprawie aczkolwiek oskarżony miał ją mieć już od sierpnia 2016 r. Odnośnie zaś baterii oświadczyła, że kiedyś trzy baterie przyniósł mu wujek A. P.. A. P. zeznał z kolei, że podobną skrzynkę narzędziową przyniósł kiedyś oskarżonemu ze śmietnika w zeszłym roku (2016) oraz że przynosił mu też ze śmietnika m. in. zniszczone krany, nie rozpoznał jednak tych konkretnych, okazanych mu podczas rozprawy. B. G. wskazał zaś jedynie, że kojarzy u oskarżonego skrzynkę wędkarską. Analizując treść zeznań świadków zawnioskowanych przez oskarżonego należy zauważyć, że metalowa skrzynka narzędziowa ujawniona u oskarżonego była pospolitą, w charakterystyczny sposób otwieraną. Świadcowie ci nie mogli zatem kategorycznie stwierdzić czy skrzynka, którą w 2016 już roku miał mieć oskarżony, była właśnie tą którą u niego znaleziono w marcu 2017 r. Tym bardziej, że włamanie do K. K. (2) zostało przez T. i P. W. (1) ujawnione w pod koniec lutego 2017 r., a nie mogło do niego dojść przed końcem stycznia 2017 r. Na marginesie już tylko wskazać należy, że do zeznań I. J. oraz A. P., jako członków najbliższej rodziny oskarżonego należy podchodzić z dużą dozą ostrożności. Z pola widzenia nie można przy tym tracić zeznań pokrzywdzonego oraz T. W. (1), którzy kategorycznie rozpoznali okazane im przedmioty jako pochodzące z kradzieży na szkodę K. K. (2).

W związku z ustalonym stanem faktycznym zachowanie przypisane oskarżonemu w pkt.II wyroku wypełnia zatem zespół ustawowych znamion przestępstwa z art.279 §1 kk, zgodnie z którym „kto kradnie z włamaniem, podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10”. W realiach sprawy oskarżony po wyłamaniu drzwi do lokalu dokonał z jego wnętrza kradzieży znajdujących się tam przedmiotów.

Sąd przyjął nadto, że oskarżony zarzucanego mu z art.279 §1 kk czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w art.64 §1 kk. Sąd nie podzielił zatem tezy aktu oskarżenia w tym zakresie, gdzie przyjęto multirecydywę specjalną z art.64 §2 kk. Przepis art.64 §1 kk stanowi bowiem, że jeżeli sprawca skazany za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności popełnia w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa, za które był już skazany, sąd może wymierzyć karę przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę. Rozstrzygnięcie w tym zakresie Sąd oparł na wyroku łącznym Sądu Rejonowego w Prudniku z dnia 22 sierpnia 2007 roku, sygn. akt II K 161/07. Oskarżony został skazany za podobne przestępstwa umyślne, tj. z art.279 §1 kk i art.278§ 1 kk, na kary jednostkowe 1 roku oraz 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, które po połączeniu oskarżony zakończył odbywać w dniu 5 czerwca 2013 r. (w całości).

Zgodnie z przepisami art.53 kk sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa (§ 1); §2 stanowi zaś, że wymierzając karę, sąd uwzględnia w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, popełnienie przestępstwa wspólnie z nieletnim, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także zachowanie się pokrzywdzonego.

Wskazane wyżej dyrektywy, przy uwzględnieniu, wcześniejszych, wielokrotnych skazań oskarżonego powodujących przyjęcie, że przestępstwa z art.279 §1 kk dopuścił się w warunkach recydywy z art.64 §1 kk, a nadto i treści art.69 §1 kk

decydują, że względem oskarżonego jedynie możliwym było sięgnięcie po karę bezwzględnego pozbawienia wolności za przypisany mu z art.279 §1 kk czyn.

Odnosnie samego już wymiaru kary (w granicy dolnego ustawowego zagrożenia) Sąd wziął pod uwagę okoliczności wskazujące na stopień winy i społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu czynu (wartości szkody, ilości zabranych przedmiotów, co wymagało uprzedniego zaplanowania kradzieży), a wreszcie popełnienie go po odbyciu przez oskarżonego kar pozbawienia wolności (oskarżony w czasie postępowania odbywa kolejne kary pozbawienia wolności).

W związku ze skazującą treścią wyroku i wykazaniem przez pokrzywdzonego K. K. (2) szkody, Sąd orzekł na zasadzie art.46 §1 kk, jak w pkt. III wyroku. W oparciu o dostępny w sprawie materiał dowodowy, wobec niemożności odebrania od pokrzywdzonego na rozprawie oświadczenia o wartości odzyskanego mienia Sąd orzekł o częściowym naprawieniu mu szkody.

Stosownie do treści art.423 §1a kpk, w związku ze złożeniem wniosku o uzasadnienie wyroku w części dotyczącej czynu przypisanego oskarżonemu w pkt. II wyroku i związanego z tym środka kompensacyjnego z pkt. III wyroku, Sąd ograniczył zakres uzasadnienia do tych tylko części wyroku, których wnioski dotyczy.